

„KAIP SUPRANTI SAKINĮ „KULTŪRA SKLEIDŽIASI PER KŪRYBĄ IR TARNAVIMĄ BENDRUOMENEI“?“

Erika Džiugaitė, 10 klasė

Mokytoja Irma Marčienė, Kėdainių r. Krakių Mikalojaus Katkaus gimnazija

Kultūros sąvoka moksliniuose šaltiniuose dažnai įvardijama kaip visuma, sukurta fiziniu ir protiniu visuomenės darbu. Šis žodis nuo seno buvo vartojamas skirtingomis prasmėmis: pirmiausia – žemės dirbimui, vėliau jo reikšmė plėtėsi – pradėta kalbėti apie žmogaus prigimtį, jo santykį su savimi ir kitais, materialines ir dvasines vertybes. Šiandieniniame pasaulyje, kuriame į viską yra žiūrima kitaip, šį terminą matome pro dar kitokią prizmę. Dabar kultūrą suvokiame kaip didžiulę dėlionę, kuri susideda iš meno, komunikacijos, tradicijų, tikėjimo, mokslo ir begalės kitų dalykų. Tačiau kultūra nebūtų tokia turtinga, kokia ji yra šiandien, jei prie jos neprisidėtų žmogaus rankos. Kiekvienas iš mūsų nors ir mažais darbais skleidžia savo kultūros medžio pumpurus tam, kad šis augalas klestėtų.

Kultūra yra savita kūrybos forma. Šių dienų žmogus yra ypatinga būtybė, gebanti mokytis, kurti ir atskleisti savo talentus. Prancūzų rašytojas Romanas Rolanas yra pasakęs: „Kurti – tai žudyti mirtį.“ Šie žodžiai puikiai patvirtina tiesą, kad kūryba yra viso pasaulio variklis. Kuriantis žmogus ne tik atskleidžia save kaip asmenybę, tobulėja, bet ir padeda augti kultūrai. Knygos, filmai, išradimai, skulptūros, grafiti ant pastatų sienų – visa tai prisideda prie kultūros sklaidos. Kiekviena detalė, kuri eiliniam praeiviui gali pasirodyti bevertė, iš tikro yra raktas į sėkmingą mūsų kultūros ateitį. Kūryba negali kartoti to, kas jau yra sukurta, - ji turi nešti naują šviesą, kitokią idėją. Menas yra įrankis, leidžiantis pažinti mus supančią aplinką, patį save, atrasti naujus dalykus. Visa tai ir yra kultūra. Kasdieniai veiksmai taip pat formuoja žmogaus požiūrį į kultūrą. Vaikas, kuriam nuo mažų dienų tėvai skiepija meilę muzikai, skaitymui, dailei, vaidybai ugdo mąstymą. Kam tai yra svarbu? Kad visi mes galėtume kurti kultūrą. Jei tik panaudosime savo žinias ir talentus, kiekvienas galime tapti kultūros sargais, gebančiais užtikrinti jos gyvybingumą.

Vienybė ir bendruomeniškumas – dar viena svarbi kultūros klestėjimo sudedamoji dalis. Dabartiniame, be galo greitai besikeičiančiame, pasaulyje žmonių susitelkimas bendram tikslui yra gyvybiškai reikšmingas žingsnis, išsaugantis tikrąsias kultūrinės šaknis. Puikus to pavyzdys – mažas vidurio Lietuvos miestelis Krakės ir jame įsikūręs kultūros centras, kuriame nuolat verda tikras bendruomeninis gyvenimas, apjungiantis tiek mažus, tiek didelius. Dainos, šokiai, spektakliai, renginiai, festivaliai, profesionalaus meno sklaida, įvairi visuomeninė veikla – visa tai palaiko šio miestelio gyvybę. Kiekvienas žmogus čia yra laukiamas, nesvarbu, ar jis nori prisijungti prie vieno iš kolektyvų, skleidžiančių senąsias tradicijas, kurios atgimsta naujomis spalvomis, ar tapti savanoriu, ar tiesiog sudalyvauti šventėje. Vien tik pamačius, kiek daug skirtingo amžiaus ir pomėgių žmonių susivienija dėl geresnės mūsų visų kultūros ateities, suvirpa širdis, nes supranti, kad dėl jų ji gyvuos ir skleisis dar labai ilgai.

Kultūra skleidžiasi dėl kiekvieno iš mūsų. Nesvarbu, kas tai bebūtų: kūryba, savanorystė, nauji atradimai, bendruomeniškumas, tradicijų išlaikymas – jeigu bent maža dalimi prisidedame prie vienos iš daugybės kultūros sričių, mūsų kultūrinis medis šakojasi ir augina dar didesnius vaisius, kurios mes, lietuviai, galime dovanoti pasauliui. Kultūra skleidžiasi tik tarp mūsų ir dėl mūsų daromų darbų. Ji supa mus visada ir visur: žmonių ir automobilių pilnoje gatvėje, kiekvienoje sutemų nišoje, kiekviename žingsnyje, kurį dedame dėl šviesesnio rytojaus. Belieka tik surasti, atpažinti ją ir kurti.